

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła o zasądzenie od pozwanej Piekarnia (...) R. J., (...) spółki jawnej w R. kwoty 230.625 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 lipca 2014 r. oraz kosztami niniejszego postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego - według norm przepisanych, z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Wniosła również o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego - według norm przepisanych - wywołanych niestawiennictwem pozwanej na posiedzeniu o zawezwanie do próby ugodowej przed Sądem Rejonowym w Gryfinie Wydziałem I Cywilnym w dniu 8 kwietnia 2015 r., sygn. akt I Co 1179/14.

W uzasadnieniu powódka wskazała na wiążącą strony umowę o przygotowanie dokumentacji aplikacyjnej w ramach Działania 4.4 Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka dla przedsięwzięcia pn. „Wdrożenie innowacyjnej technologii produkcji pieczywa opartej na naturalnych procesach bio- i fizykochemicznych”. Powódka wywiązała się z ciężących na niej obowiązków umownych, tj. wykonała i opracowała pełną dokumentację aplikacyjną do projektu, dzięki której pozwanej przyznano dofinansowanie. W związku z powyższym powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT opiewającą na łączną kwotę 230.625 zł, stanowiącą 2,5 % zadeklarowanej we wniosku wartości dofinansowania projektu (7.500.000 zł). Dochodzone pozwem roszczenie stanowi wynagrodzenie swoiste success fee należne powódce za osiągnięcie zamierzonego w umowie celu - sporządzenie wniosku, na mocy którego pozwana otrzymała dofinansowanie. Zdaniem powódki zaistniały w niniejszej sprawie stan faktyczny prowadzi do stwierdzenia, iż powódka dopełniła wszelkich należących do niej obowiązków wynikających z umowy zawartej pomiędzy stronami z należytą profesjonalną starannością, jaka obowiązuje ją ze względu na charakter prowadzonej działalności. Powódka podkreśliła również, że wbrew zarzutom pozwanej, mającym uzasadniać odnowę zapłaty wynagrodzenia, w dacie sporządzenia i składania wniosku powódka nie miała zatem żadnych możliwości zweryfikowania przesłanek wyłączających uprawnienie do uzyskania dofinansowania. To z winy leżącej po stronie pozwanej powódka nie miała możliwości powzięcia informacji w przedmiocie istniejących powiązań pomiędzy przedsiębiorstwem pozwanej oraz przedsiębiorstwem prowadzonym przez M. J., męża współniczki pozwanej, jak również informacji na temat struktury organizacyjnej firmy (...). P.U.H. Piekarnia (...), wielkości zatrudnienia w tej firmie, a także danych finansowych, które pozwoliłyby na ustalenie statusu przedsiębiorcy.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana zarzuciła, że roszczenie dochodzone pozwem jest w całości bezzasadne. Zdaniem pozwanej, powódka nie wykazała, aby pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy na warunkach wskazanych w treści pozwu, a tym samym nie udowodniła treści łączącego strony stosunku prawnego. Nadto nawet gdyby przyjąć, że strony łączył stosunek prawny o treści wskazanej przez powódkę, to i tak brak jest podstaw do żądania wynagrodzenia objętego pozwem. Powódka nie wywiązała się bowiem ze swoich zobowiązań umownych, a nieotrzymanie dofinansowania nastąpiło w okolicznościach, które uniemożliwiają żądanie zapłaty wynagrodzenia. W kontekście okoliczności faktycznych niniejszej sprawy pozwana uznała żądanie strony powodowej za sprzeczne z zasadami współzycia społecznego ze względu na jej rażąco nielojalne zachowanie w stosunku do pozwanej oraz naruszenie elementarnych zasad rzetelności i uczciwości obowiązujących w obrocie gospodarczym. Pozwana podkreśliła, że objęte pozwem wynagrodzenie miało przysługiwać powódce wówczas, gdy klientowi zostanie przyznana dotacja, a następnie klient jej nie otrzyma z przyczyn zawinionych wyłącznie przez klienta. W niniejszej sprawie w ocenie pozwanej sytuacja taka niewątpliwie nie nastąpiła. Przyczyną nie uzyskania dofinansowania był odmienna zasada kwalifikacja pozwanej ze względu na status wielkości jej przedsiębiorstwa. Zdaniem pozwanej to na powódce - pozostającej w stałych stosunkach gospodarczych z pozwaną, znającej powiązania rodzinne mające wpływ na określenie niezależności przedsiębiorstwa, przygotowującej od lat wnioski o dofinansowanie pozwanej - jako na podmiocie zawodowo

zajmujący się pozyskiwaniem dotacji ze środków unijnych, spoczywał obowiązek zasygnalizowania wątpliwości w zakresie kwalifikacji pozwanej jako dużego przedsiębiorstwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. prowadzi działalność gospodarczą polegającą między innymi na świadczeniu usług doradczych w zakresie opracowywania dokumentacji aplikacyjnej w procesie ubiegania się o dotacje unijne. Opracowywaniem dokumentacji w przedsiębiorstwie powódki, przygotowywaniem projektów inwestycyjnych, a następnie rozliczeniami z klientami zajmowała się pracownica M. G..

bezsporne

Przy opracowywaniu dokumentacji aplikacyjnej powodowa spółka stosowała się do zaleceń Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczących definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (...). W myśl art. 2 ust. 1 zalecenia - na kategorię mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (...) składają się przedsiębiorstwa, które zatrudniają mniej niż 250 pracowników i których roczny obrót nie przekracza 50 milionów euro oraz/lub całkowity bilans roczny nie przekracza 43 milionów euro. W art. 4 tego zalecenia wskazano sposób, w jaki należy określać w/w progi zatrudnienia oraz pułap finansowy. W przypadku gdy na ostatni dzień bilansu dane przedsiębiorstwo przekracza lub spada poniżej progu zatrudnienia lub pułapu finansowego określonego w art. 2, uzyskanie lub utrata statusu średniego, małego lub mikroprzedsiębiorstwa następuje tylko wówczas, gdy zjawisko to powtórzy się w ciągu dwóch kolejnych lat. Dla utraty statusu średniego przedsiębiorcy stan zatrudnienia przekraczający 250 osób oraz przekroczenie pułapu finansowego musi utrzymać się przez dwa lata bilansowe.

dowód: zalecenie Komisji z dnia 06.05.2003 r. dotyczącego definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (...) tabela zatrudnienia - k. 65-70

Pozwana - Piekarnia (...) R. J., (...) spółka jawna w R. prowadzi działalność w branży piekarniczej. Wspólnikami spółki są R. J. i R. S.. R. J. jest małżonką M. J., prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) (...) M. J. Piekarnia (...) z siedzibą w K.. M. J. prowadzi działalności w tej samej branży. M. J. jest ponadto pracownikiem pozwanej zatrudnionym od 2012 r. Księgowość w pozwanej spółce prowadzi H. W. .

dowód: wydruk z Centralnej Informacji KRS - k. 114-117, wydruk z (...) k. 119;

zeznania świadka M. J. - k. 259- 262,

przesłuchanie w charakterze strony pozwanej R. J. – k. 269-270

W 2009 r. powódka oraz pozwana nawiązały współpracę dotyczącą opracowania dokumentacji aplikacyjnej dla uzyskania dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Powódka przygotowywała na zlecenie pozwanej w latach 2009 - 2010 trzy projekty inwestycyjne w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2007 - 2013, z których dwa otrzymały dofinansowanie i zostały zrealizowane w latach 2009 - 2012. W projektach tych wskazywano, że pozwana spółka jest podmiotem niezależnym, ponieważ na moment ich sporządzania nie znana była interpretacja statusu przedsiębiorstwa przez pryzmat rodzinnych powiązań osobowych. Zastosowaną przez powódkę interpretację statusu przedsiębiorstwa potwierdzono w dwóch pozytywnych opiniach z kontroli projektów. Kontrole projektów i wypłaty środków dofinansowania przeprowadzone zostały przez Instytucję Zarządzającą (...).

W związku z realizacją powyższych projektów w dniu 7 kwietnia 2009 r. strony zawarły między innymi umowę usługi doradczej nr (...) polegającą na opracowaniu pełnej dokumentacji aplikacyjnej w ramach Poddziałania 1.1.3. (...) 2007-2013 i złożenia jej w odpowiednim terminie w (...).

W dniu 18 listopada 2009 r. strony zawarły umowę usługi doradczej nr (...) polegającą na opracowaniu pełnej dokumentacji aplikacyjnej w ramach Poddziałania 1.1.3. (...) 2007-2013 i złożenia jej w odpowiednim terminie w (...).

Współpraca w zakresie opracowania dokumentacji aplikacyjnej powódka nawiązała również z M. J. w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

W 2012 r. powódka opracowywała dokumentację oraz przygotowywała wnioski o dofinansowanie zarówno dla pozwanej jak i dla M. J.. Przygotowaniem projektów z ramienia powódki zajmowała się M. G..

W trakcie współpracy strony prowadziły korespondencję elektroniczną. W korespondencji tej uczestniczył M. J., działając w imieniu i na rzecz strony pozwanej, oraz w imieniu własnym jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą posługując się „w stopkę wiadomości e-mail” logotypem identyfikującym działalność gospodarczą, identycznym jak logotyp pozwanej Piekarnia (...).

dowód: protokoły pokontrolne z kontroli miejsca realizacji projektu - 82-94, umowa usługi doradczej nr (...) z dnia 7 kwietnia 2009 r. - k. 31-34, umowa usługi doradczej z dnia 18 listopada 2009 r. - k. 35-38, wiadomość e-mail z dnia 25 listopada 2011 r. wraz z załącznikiem - k. 121-125, wiadomość e-mail z dnia 7 marca 2012 r. - k. 127-129, wiadomość e-mail z dnia 16 marca 2012 r. - k. 141, wiadomość e-mail z dnia 20 marca 2012 r. wraz z załącznikiem - k. 143-152;

zeznania świadka M. J. - k. 259- 262,

zeznania świadka M. G. - k. 263-266

W dniu 8 kwietnia 2013 r. M. J., w ramach prowadzonej działalności pod firmą (...) (...) M. J. Piekarnia (...) zawarł umowę o dofinansowania projektu realizowanego pod nazwą „Wdrożenie innowacyjnej technologii zaparzania mąki do produkcji pieczywa o podwyższonym wskaźniku TA”.

Kolejną umowę M. J. zawarł w dniu 28 lutego 2014 r. dla projektu realizowanego pod nazwą „Wzmocnienie potencjału innowacyjnego Piekarni (...) w K. poprzez uruchomienie produkcji tzw. Pieczywa C. (...) na bazie nowatorskiej technologii fermentacji „dzikich drożdży”

bezsporne, nadto dowód: listy rankingowe z województwa (...) - k. 78-81

Na początku października 2013 r. pozwana zleciła powódce opracowania i przygotowania dokumentacji aplikacyjnej w ramach Działania 4.4. Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka ((...)) dla przedsięwzięcia o tytule „Wdrożenie innowacyjnej technologii produkcji pieczywa opartej na naturalnych procesach bio - i fizykochemicznych”. Zlecenie miało polegać na poprawieniu i opracowaniu, zgodnie z wytycznymi konkursowymi, istniejącej już dokumentacji aplikacyjnej do tego samego projektu, która składana była przez pozwaną na wcześniejszym konkursie, a przygotowanej przez inny podmiot. Poprzednio złożony wniosek pomimo spełnienia wszystkich warunków uzyskał niską ocenę. Powódka zwracała się do pozwanej o przedstawienie dokumentów będących elementami poprzedniej aplikacji. Korespondencję elektroniczną prowadził w imieniu pozwanej M. J..

dowód : korespondencja elektroniczna okresu od października do listopada 2013 r. - k. 20 - 23

zeznania świadka M. J. - k. 259- 262

zeznania świadka H. W. – k. 266-267

Powódka przystąpiła do opracowaniu wniosku objętego umową z dnia 16 listopada 2013 r. Projektem zajmowała się pracownica powódki M. G.. W toku prac pojawiła się potrzeba opracowania wniosku zupełnie od nowa, ponieważ jego konstrukcja znacząco odbiegała od norm konkursowych i jakości projektów przygotowywanych przez powódkę. Z otrzymanego wniosku, który miał pierwotnie wymagać jedynie poprawek, powódkę wywnioskowała, że pozwana jest przedsiębiorstwem średnim, niezależnym. Ze względu na tą informację oraz z uwagi na fakt, że do czasu złożenia

wniosku pozostało niewiele czasu - nowa dokumentacja konkursowa została przygotowana w oparciu o te same dane formalno-prawne - również co do statusu przedsiębiorstwa pozwanej.

dowód: zeznania świadka M. G. - k . 263-266,

W związku z podjęciem przez powódkę prac nad nowym wnioskiem o dofinansowanie – przygotowany został projekt umowy z dnia 6 listopada 2013 r. zawartej pomiędzy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (dalej (...)) jako doradcą a Piekarnia (...) R. J., (...) spółką jawną w R. jako klientem.

W § 1 ust. 1 zapisano, że w wykonaniu niniejszej umowy klient zleca, a (...) zobowiązuje się do a) wykonania projektu, polegającego na opracowaniu pełnej dokumentacji aplikacyjnej w ramach Działania 4.4. Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka ((...)). Dalej w § 1 ust. 1 zapisano, że projekt, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt a) powyżej składa się z następujących części: a) przygotowania wniosku o dofinansowanie projektu; b) przygotowanie pozostałych wymaganych załączników, z wyłączeniem opinii o innowacyjności, dokumentacji technicznej oraz dokumentacji związanej z wpływem inwestycji na środowisko, chyba że klient poniesie dodatkowe koszty związane z ich przygotowaniem; c) złożenie dokumentacji o której mowa powyżej w odpowiednim terminie w Instytucji Zarządzającej Działaniem 4.4. (...); d) uzupełnienie ewentualnych braków wniosku lub dokumentacji; e) pomoc doradcza i koordynacja zadania do chwili zakończenia inwestycji, na którą składa się: doradztwo w zakresie zarządzania i bezpośredniego nadzoru nad realizacją projektu, obowiązków związanych z dokumentacją projektu, zakresem i trybem kontroli realizacji projektu - pod kątem prawidłowości rozliczeń inwestycji (i) oraz doradztwo w zakresie rozliczenia projektu, sporządzenia wniosku o płatność, terminów i miejsca składania dokumentów i procedury wnioskowania o płatność, raportowania oraz przygotowywania sprawozdań z realizacji projektu (j); f) reprezentacja w postępowaniach kontrolnych oraz doradztwo w zakresie postępowań administracyjnych związanych z przyznaniem bądź odmową przyznania finansowania.

Zgodnie z § 2 ust. 1 klient zobowiązał się do udostępniania i przekazywania wszelkich wskazanych przez Z6D i niezbędnych do wykonania niniejszej umowy informacji i dokumentów, w tym finansowych, sporządzonych w formacie xls. doc. lub pdf. Nadto strony zgodnie postanowiły, że w przypadku nieprzekazania informacji i dokumentów, o których mowa w § 2 ust. 1 powyżej, (...) będzie uprawnione do rozwiązania umowy bez wypowiedzenia z winy Klienta, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia wynikającego z § 7 ust. 2 lit a) poniżej. Oświadczenie o rozwiązaniu umowy musi być poprzedzone uprzednim wezwaniem do usunięcia naruszenia w terminie tygodniowym (§ 2 ust. 1).

W § 7 ust. 1 zapisano z kolei, że z tytułu wykonania umowa (...) otrzyma wynagrodzenie w wysokości 12.000 zł, powiększone o 2,5 % zadeklarowanej we wniosku wartości dofinansowania. Wynagrodzenie w części obejmującej 2,5 % zadeklarowanej we wniosku wartości dofinansowania projektu będzie przysługiwało (...) w przypadku przyznania przez Instytucję Zarządzającą (...) 4.4. umówionego dofinansowania.

Ustalono, że płatności będą następowały w terminie 14 dni od daty przekazania klientowi prawidłowo wystawionej faktury VAT, w określonych ratach (ust. 2).

Ponadto, zgodnie z postanowieniem § 7 ust. 3 ustalono, że wskazane wynagrodzenie jest należne (...) również w przypadku, gdy klientowi zostanie przyznana dotacja, a następnie klient jej nie otrzyma z przyczyn zawinionych wyłącznie przez klienta.

Warunki umowy był uzgadniane pomiędzy M. J. działającym w imieniu pozwanej oraz pracownikiem powódki. M. J. znał treść umowy i ją zaakceptował. Podpisana umowa zaginęła w dokumentacji powódki.

dowód : projekt umowy z dnia 06.11.2013 r. - 24-30

zeznania świadka M. J. - k. 259- 262,

zeznania świadka M. G. - k . 263-266,

przesłuchanie D. O. w charakterze strony powodowej – k. 268-269

W dniu 6 listopada 2013 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) tytułem opracowania pełnej dokumentacji aplikacyjnej w ramach Działania 4.4 (...) zgodnie z § 7 pkt 2a umowy z dnia 6 listopada 2013 r. na kwotę 14.760,00 zł brutto. Termin zapłaty wyznaczono na 14 dni. Należność wynikająca z powyższej faktury VAT został uiszczona przez pozwaną przelewem bankowym w dniu 27 listopada 2013 r.

dowód : faktura VAT nr (...) z dnia 06.11.2013 r. - k. 39,

potwierdzenia przelewów - k. 40-41

W korespondencji elektronicznej z dnia 27 listopada 2013 r. M. G., poinformowała pozwaną o przedłużeniu terminu składania wniosków do dnia 16 grudnia 2013 r.

dowód : wiadomość e-mail z dnia 27 listopada 2013 r. – k. 153

W trakcie przygotowywania dokumentów strony prowadziły dalszą korespondencję, w toku której ustalano szczegóły związane z procedurą konkursową. W korespondencji z dnia 11 grudnia 2013 r. M. G., poinformowała M. J. o skompletowaniu wszystkich dokumentów do wniosku. W korespondencji z dnia 12 grudnia 2013 r. zwróciła się między innymi o przedłożenie oryginału oświadczenia o spełnieniu kryteriów (...) z dnia 27 listopada 2013 r.

dowód : wiadomość e-mail z dnia 27 listopada 2013 r. - k. 153,

wiadomość e-mail z dnia 11 grudnia 2013 r. - k. 155,

wiadomość e-mail z dnia 12 grudnia 2013 r. - k. 157,

zeznania świadka M. J. - k. 259- 262

W dniu 13 grudnia 2013 r., po opracowaniu wniosku, powódka złożyła wniosek w odpowiedniej jednostce finansującej tj. Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości.

Po dokonaniu weryfikacji wniosek został zaakceptowany. W związku z powyższym pozwana została zaproszona na spotkanie, podczas którego miała zaprezentować Projekt Panelowi Ekspertów. Udział w prezentacji wziął M. J.. Pozwana przeszła pomyślnie kolejny etap procedury. Projekt pozwanej został zakwalifikowany do przyznania dofinansowania. Pozwana otrzymała informację o przyznaniu jej wnioskowanego dofinansowania i została zobowiązana do dostarczenia do (...) Agencji (...) dokumentów niezbędnych do podpisania umowy. Projekt miał rozpocząć się z dniem 5 maja 2014 r., ostatecznie na wniosek pozwanej termin został przesunięty na dzień 1 lipca 2014 r.

dowód: pismo z dnia 18 grudnia 2013 r. - k. 42,

pismo Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z 4 marca 2014 r. – 43-44,

wiadomość e-mail z dnia 6 marca 2014 r. - k. 45-46,

pismo z dnia 13.05.2014 r.- k. 47-50,

pismo pozwanej z dnia 28 maja 2014 r. - k. 51.

W korespondencji elektronicznej z dnia 15 maja 2014 r. powódka powołując się na wcześniejsze ustalenia przesłała pozwanej propozycję zawarcia porozumienia dotyczącego sposobu dokonywania rozliczeń zawarte w aneksie nr (...) do umowy z dnia 8 listopada 2013 r. Zgodnie z § 1 aneksu wprowadzono zmiany w zakresie zapisów § 7 ust. 2 pkt. c, d i e umowy polegające na rezygnacji z dokonywania rozliczeń w oparciu o wypłatę kolejnych rat dofinansowania i zastąpienie tego rozliczeniami dokonywanymi w miesięcznych ratach, niezależnie od terminów wypłaty dofinansowania. W § 2 aneksu zapisano z kolei, że wprowadzenie określone w § 1 jest należne (...) również w przypadku, gdy klientowi zostanie przyznana dotacja, a następnie klient jej nie otrzyma z przyczyn zawinionych wyłącznie przez klienta.

dowód : wiadomość e-mail z dnia 15 maja 2014 r. wraz z załącznikiem - 160-162

W maju M. G. uznała, iż istnieją wątpliwości co do istnienia powiązań rodzinnych pozwanej z M. J., które to powiązania mogą mieć wpływ na zakwalifikowanie przedsiębiorstwa jako dużego. W korespondencji elektronicznej z dnia 16 maja 2014 r. M. G. zwróciła się więc do pozwanej między innymi o uzupełnienie stosownych danych do określenia kategorii (...) w tym wielkości zatrudnienia, obrotów czy sumy aktywów bilansu. We wiadomości zawarte zostało również wyjaśnienia dotyczące zasad kwalifikacji danych przedsiębiorców jako podmiotów samodzielnych, partnerskich i powiązanych w rozumieniu przepisów Rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólem rozporządzenie w sprawie włączeń blokowych).

Jednym z dokumentów, do złożenia których, w związku z podpisania umowy, zobowiązana była pozwana, było oświadczenia o statucie przedsiębiorstwa. Po uzyskaniu wymaganych informacji i zauważeniu w innych projektach zmian wytycznych dotyczących statutu przedsiębiorstwa (...) zwróciła uwagę na wytykane w trakcie kontroli powiązania rodzinna. Dokonując zestawiania danych dotyczących przedsiębiorstwa pozwanej i prowadzonego przez M. J. M. G. uznała, że przedsiębiorstwo pozwanej ma statut dużego przedsiębiorstwa.

W korespondencji elektronicznej z dnia 27 maja 2014 r. M. G. wyraziła wątpliwość co do powiązań osobowych pomiędzy pozwaną spółką a M. J., jednocześnie zwróciła uwagę na kwestię rozdzielności majątkowej pomiędzy M. J. a panią R. J.. W kolejnej korespondencji zwróciła się o wypełnienie tabeli statusu (...).

M. G. telefonicznie poinformowała M. J. o braku podstaw do uzyskania dofinansowania z uwagi na powiązania istniejące pomiędzy przedsiębiorstwem pozwanej spółki a prowadzonym przez M. J. w ramach działalności gospodarczej oraz kwalifikację przedsiębiorstwa jako dużego, podczas gdy dotacja należna jest jedynie małym i średnim firmom.

Pozwana przekazała dane do określenia kategorii (...), przedstawiła zatrudnienie w spółce, udzieliła też niezwłocznie odpowiedzi na zapytania dotyczące powiązań osobowych pomiędzy pozwaną spółką a M. J. oraz kwestii rozdzielności majątkowej. Pozwana przekazała też wszystkie wymagane dane dotyczące działalności gospodarczej prowadzonej przez M. J.. Poinformowała, że firma (...) nie jest spółką, a przedsiębiorstwem prowadzonym przez osobę fizyczną tj. M. J. i R. J. nie ma w niej udziałów.

W kolejnej korespondencji M. G. informowała pozwaną, że w świetle najnowszych interpretacji relacje pomiędzy R. J. a M. J. uniemożliwiają zaliczenie pozwanej spółki do przedsiębiorstwa z sektora (...). Jako problematyczne kwestie wskazano wspólną stronę internetową, brak rozdzielności majątkowej oraz zbieżną nazwę obu firm tj. pozwanej i działalności prowadzonej przez M. J.. Powódka zwróciła się o weryfikację statusu przedsiębiorstwa pozwanej, wskazując, że względu na fakt pozostawania R. i M. J. w związku małżeński, bez rozdzielności majątkowej oraz fakt działania firmy pozwanej oraz M. J. na tym samym rynku, od 2012 r. muszą być oni traktowani jako duży przedsiębiorca, a tym samym nie są beneficjentami uprawnionymi do aplikowania

o środki unijne. Pomimo zasygnalizowanych zastrzeżeń, strona powodowa w dalszym ciągu naciskała na podpisanie przez pozwaną dokumentacji konkursowej, powołując się na upływające terminy składania dokumentów.

dowód : korespondencja elektroniczna - k. 54-64,
wiadomość e-mail z dnia 16 maja 2014 r. - k. 165-167,
wiadomość e-mail z dnia 27 maja 2014 r. - k. 169-175,
wiadomość e-mail z dnia 27 maja 2014 r. - 177-184,
wiadomość e-mail z dnia 28 maja 2014 r. - k.186-190,
wiadomość e-mail z dnia 27 maja 2014 r.- k. 192,
zeznania świadka M. G. - k . 263-266,
zeznania świadka H. W. – k. 266-267
zeznania świadka M. J. - k. 259- 262

W dniu 28 maja 2015 r. miało dojść do zawarcia umowy o dofinansowanie. Podczas wyznaczonego w tym celu spotkania, na którym obecni byli też wspólnicy pozwanej, M. J. zapytał M. G., czy istnieje możliwość, że w związku z zaistniałymi wątpliwościami co do powiązań osobowych dotacja będzie podlegać zwrotowi. M. G. potwierdziła istnienie takiego ryzyka. Pomimo przygotowania całej dokumentacji pozwana podjęła decyzję o niezawieraniu umowy. Atmosfera na spotkaniu była nerwowa, wspólnicy pozwanej mieli obawy przed podpisaniem umowy wynikające z informacji przekazanych przez M. G.. Również M. G. wskazywała, iż zawarcie umowy jest ryzykowne z uwagi na interpretację unijną, stanowisko to podzielał Prezes zarządu powódki, który dla dobra klienta gotowy był zrezygnować z wynagrodzenia. Po podjęciu decyzji o nieprzystąpieniu do podpisania umowy M. G. sporządziła pismo skierowane do (...) Agencji (...), w którym poinformowano, że ze względów organizacyjnych i finansowych pozwana rezygnuje z otrzymanego dofinansowania. Reprezentanci pozwanej złożyli podpisy pod tym pismem.

dowód : pismo z dnia 28 maja 2014 r. - k. 74;
zeznania świadka M. J. - k. 259-262,
zeznania świadka M. G. - k. 263-266,
przesłuchanie D. O. - k. 268-269,
przesłuchanie R. J. - k. 269-270,
przesłuchanie R. S. - k. 270

W dniu 10 czerwca 2014 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 230.625 zł brutto tytułem opracowania pełnej dokumentacji aplikacyjnej w ramach Działania 4.4 (...) zgodnie z § 7 ust 1 i 3 umowy z dnia 6 listopada 2013 r.

Pozwana zakwestionowała obowiązek zapłaty wynagrodzenia za uzyskanie dotacji, wynikającego z powyższej faktury, odsyłając ją bez księgowania.

W dalszym czasie z uwagi na dotychczasową współpracę i specyfikę sytuacji strony prowadziły korespondencję elektroniczną w celu zorganizowania spotkania, przedstawiania wzajemnych propozycji i osiągnięcia porozumienia.

Ostatecznie w piśmie z dnia 20 sierpnia 2014 r. pozwana wskazała na brak podstaw do obciążania jej kwotą objętą fakturą, stanowiącą wynagrodzenie o równowartości 2,5 % zadeklarowanej we wniosku o dofinansowanie wartości. Powołując się na postanowienie § 7 ust. 1 i ust. 2 umowy z dnia 6 listopada 2013 r. pozwana zaznaczyła, że omawiane wynagrodzenie miało przysługiwać wyłącznie w przypadku przyznania umówionego dofinansowania lub w przypadku gdy dotacja zostanie przyznana, a następnie podmiot uprawniony jej nie otrzyma z przyczyn zawinionych wyłącznie przez niego. Zdaniem pozwanej w ramach dotychczasowej współpracy żadna z przesłanek uprawniających do naliczenia wynagrodzenia nie zaistniała. Dalej pozwana znaczyła, że odstąpienie od podpisania umowy o dofinansowanie nastąpiło na skutek uzyskania w przeddzień wyznaczonego terminu informacji o niespełnieniu podstawowych warunków uprawniających do jej otrzymania. Pozwana zarzuciła, że nie została poinformowana przez powódkę o tym, iż złożenie wniosku jest obarczone jakimkolwiek ryzykiem. Powódka wcześniej nie zweryfikowała spełnienia przez pozwaną wymogu pozostawania średnim przedsiębiorcą. Ponadto pozwana podniosła, iż powódka w przeszłości ubiegała się o inne dotacje dla pozwanej spółki, w związku z czym posiadała wszelkie informacje na temat funkcjonowania spółki, zakresu jej działalności i ewentualnych powiązaniach osobowych i gospodarczych. Z chwilą przystąpienia do opracowania dokumentacji powódka posiadała więc informacje o istnieniu dwóch przedsiębiorstw, a mianowicie przedsiębiorstwa pozwanej oraz przedsiębiorstwa prowadzonego przez M. J., zakresie działalności każdego przedsiębiorstwa, strukturze organizacyjnej, strukturze zatrudnienia oraz związkach pomiędzy przedsiębiorcami, w tym związkach osobowych.

W odpowiedzi na powyższe, powódka skierowała do pozwanej pismo z dnia 8 października 2014 r., w którym przedstawiła swoje stanowisko co do zasadności jej żądania, wskazując na brak na etapie przygotowania projektu danych dotyczących działalności gospodarczej prowadzonej przez M. J., męża R. J.. Powódka wyraziła przekonanie, że pozwana jako klient nie dopełniła obowiązków wynikających z zapisów § 2 umowy z dnia 16 listopada 2013 r. stanowiących o zobowiązaniu do udostępnienia i przekazania wszystkich wskazanych przez powódkę i niezbędnych do wykonania umowy informacji i dokumentów, w tym finansowych.

dowód : pismo pozwanej z dnia 20 sierpnia 2014 r. - k. 75-77, 204-205

pismo powódki z dnia 8 października 2014 r. - k. 207-208

W związku z brakiem porozumienia w kwestii dotyczącej wynagrodzenia powódka złożył do Sądu Rejonowego w Gryfinie wniosek o zawezwanie przeciwnika - pozwanej spółki do próby ugodowej. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt I Co 1179/14. Termin posiedzenia wyznaczono na dzień 8 kwietnia 2015 r. Na termin pozwana nie stawiała się. Do zawarcia ugody nie doszło.

bezsporne, nadto dowód : zawiadomienie z dnia 25 lutego 2015 r. - k. 95

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

Stan faktyczny niniejszej sprawy został ustalony w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dowodów osobowych oraz dokumentów zaferowanych przez strony, które Sąd uznał za wiarygodne, jako że żadna ze stron nie kwestionowała co do zasady ich treści. Strony procesu przedstawiały wprawdzie odmienne stanowiska w ocenie dowodów i ich wymowy w kontekście dochodzonego roszczenia, co nie oznacza jednak, że kwestionowały ich prawdziwość. Czym innym jest bowiem rozbieżność stanowisk stron, a czym innym kwestionowanie prawdziwości dokumentu. Strona pozwana przedstawiała twierdzenia o braku istnienia umowy jako dokumentu, nie kwestionowała jednak treści zawartej w wydruku umowy przedłożonym do akt sprawy przez powódkę. W odniesieniu do dowodów z zeznań świadków oraz stron zaznaczenie wymaga, że zeznania te były logiczne i w zasadzie korespondowały ze sobą w zakresie niezbędnym do ustalenia okoliczności faktycznych w kontekście przebiegu procesu wywołanego wnioskiem o przyznanie dotacji unijnych oraz przyczyn ostatecznego nie zawarcia przez pozwaną właściwej umowy z instytucją finansującą. Odmienne przedstawiana była zaś kwestia wiedzy i świadomości w zakresie przesłanek uzasadniających

rezygnację z podpisania umowy, którą to kwestię Sąd ocenił w oparciu o całokształt materia dowodowego uznając twierdzenia powódki za niewiarygodne. Najpełniejsze były zeznania świadka M. J., który w całości zajmował się sprawami pozwanej oraz świadka M. G., która z kolei zajmowała się zawarciem i realizacją umowy ze strony powoda. Zeznania świadka H. W., które Sąd również ocenił jako w pełni wiarygodne, odnosiły się jednak tylko do niewielkiego zakresu współpracy stron. Podobnie jak wyjaśnienia stron, które uzupełniały jedynie zeznania świadków i dowody z dokumentów, albowiem każda ze stron jedynie w niewielkim zakresie była zaangażowana w realizację umowy.

W niniejszej sprawie powódka dochodzi od pozwanej wynagrodzenia, które miałyby jej przysługiwać z tytułu przygotowania dokumentacji aplikacyjnej w ramach Działania 4.4 Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka dla przedsięwzięcia pn. „Wdrożenie innowacyjnej technologii produkcji pieczywa opartej na naturalnych procesach bio- i fizykochemicznych”. Przygotowanie tego projektu, a w konsekwencji zapłata stosownego wynagrodzenia miało z kolei nastąpić w oparciu o warunki zawarte w umowie z dnia 16 listopada 2013 r.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy kwestia zawarcia samej umowy pomiędzy stronami okazała się być sporną. Wprawdzie pozwana przyznała, że zleciła powódce przygotowanie dokumentacji aplikacyjnej w celu uzyskania dotacji ze środków unijnych, niemniej wskazywała na przysługujące powódce z tego tytułu wynagrodzenie podstawowe w wysokości 12.000 zł netto. Pozwana podkreślała, że wskazana należność 12.000 zł nigdy nie była przez kwestionowana, wynikała bowiem z dokonanych pomiędzy stronami ustaleń, a po wystawieniu faktury VAT nr (...) z dnia 6 listopada 2013 r. została przez pozwaną uregulowana.

Mając na uwadze, że umowy o określonej treści, podpisanej przez strony postępowania nie przedłożono, pomimo, że co do zasady nie było spornym, iż strony faktycznie omawiały warunki konkretnego zlecenia, w zakresie jej treści należało się oprzeć głównie na zeznaniach świadków i stron jak również na dokumentacji wymienianej pomiędzy stronami. Analiza tychże dowodów pozwoliła Sądowi na wyprowadzenie wniosku, że strony zawarły umowę o treści identycznej, jaka znalazła się na niepodpisanym wydruku umowy z dnia 6 listopada 2013 r. (karta 24-30). Strona pozwana przecząc zasadności powództwa, w kontekście braku stosownej umowy uzasadniającej dochodzenie objętego pozwem wynagrodzenia, nie przeczyła zeznaniom strony, czy też świadków, z których wynikało, że strony umawiały się zarówno co do wynagrodzenia za sporządzenie samego wniosku, jak też co do swoistej premii wypłacanej zleceniobiorcy za osiągnięcie określonego celu (tzw. success fee). Zarówno świadek M. J., jak i przesłuchiwana w charakterze strony R. J., wskazywali na umowny obowiązek zapłaty wynagrodzenie dodatkowego. M. J. nadto potwierdził, iż umowa zaginęła, na co wskazywała zarówno M. G., jak i D. O.. M. J. zeznał nadto, iż omawiał z M. G. umowę i miał wiedzę, że ostatecznie umowa zaginęła. M. G. natomiast jednoznacznie wskazała, iż umowa była podpisana przez strony – sama ją podpisywała za powoda, a ponadto zna jej treść z wersji elektronicznej. Nie może umknąć również uwadze, że regulacje zwarte w § 7 (pkt 2) umowy z dnia 16 listopada 2013 r. powołane zostały także wprost jako podstawa naliczenia wynagrodzenia w fakturze VAT nr (...), która została opłacona przez pozwaną i której treści (tytuły wystawiania) pozwana w żaden sposób nie kwestionowała. Ważką pozostaje także okoliczność, że w sytuacji, kiedy między stronami zawiązał się już spór w zakresie przysługującego powódce dodatkowego wynagrodzenia, księgowa pozwanej - H. W., w piśmie z dnia 20 sierpnia 2014 r. stanowiącym odpowiedź na doręczenie faktury VAT nr (...), powołała się właśnie na zapisy umowy z dnia 6 listopada 2013 r.. Przywołując zapisy § 7 ust. 1 i 2 umowy o treści tożsamej jak zawarta w wydruku umowy, H. W. nie podważyła jej istnienia, argumentując odmowę przyjęcia faktury brakiem przesłanek uprawniających do naliczenia wynagrodzenia w wysokości 230.625 zł i nieuzasadnionego przypisywania pozwanej wyłącznego zawinięcia w nieotrzymaniu dotacji. Z powyższych okoliczności logicznym jest wniosek, iż umowa o treści jak w wydruku dołączonym do pozwu, była między stronami zawarta, w szczególności co do zakresu zlecenia, umówionego wynagrodzenia oraz przesłanek odpowiedzialności pozwanego w przypadku, gdy do zawarcia umowy o finansowanie nie dojdzie z winy pozwanej.

Przechodząc do oceny zasadności roszczenia wskazać należy, iż w myśl art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. W cytowanym przepisie wyrażona została zasada swobody umów, która pozwala na kształtowanie przez strony treści umowy w sposób swobodny w drodze porozumienia.

Swoboda umów doznaje jednak ograniczeń zarówno w zakresie treści, jak i celu umowy. Artykuł 353¹ k.c. wprowadza trzy granice tej wolności: ustawę, właściwość (naturę) stosunku prawnego i zasady współżycia społecznego. W tym zakresie strony mogą więc swobodnie decydować o zawarciu lub nie zawarciu umowy, wyborze kontrahenta, mogą także dowolnie kształtować treść stosunku obligacyjnego. Tylko w kwestiach przez nie nieuregulowanych znajdują zastosowanie odpowiednie przepisy kodeksu cywilnego. Korzystając ze swobody kontraktowania strony mogą przyjąć bez jakichkolwiek modyfikacji określony typ umowy uregulowanej normatywnie, zawrzeć umowę nazwaną równoczesnym wprowadzeniem do niej odmienności, w tym także połączyć cechy kilku umów nazwanych (tzw. umowy mieszane) lub zawrzeć umowę nienazwaną, której treść ukształtują według swego uznania z zachowaniem ograniczeń art. 353¹ k.c. (por. wyrok SN z dnia 06.11.2002 r., I CKN 1144/00, legalis nr 60568; uchwała SN z dnia 28.04.1995 r., sygn. III CZP 166/94, legalis nr 29265). Zwrócić należy zatem uwagę, że umowa stron nie miała jedynie charakteru umowy starannego działania ale istotny był również rezultat, od którego strony uzależniały zapłatę dodatkowego wynagrodzenia „succes fee” wyszczególnionego w umowie.

Na mocy umowy powódka zobowiązała się do wytworzenia określonej dokumentacji oraz do wykonania wielu czynności faktycznych i prawnych (jak złożenie dokumentacji w odpowiednim terminie we właściwej instytucji, pomoc doradcza i koordynacja zadania do chwili zakończenia inwestycji), które jako całość składały się na świadczenie usług doradczych w ramach zwartej umowy.

W myśl przywoływanego przez strony § 7 ust. 1 umowy z tytułu jej wykonania powódka miała otrzymać wynagrodzenie w wysokości 12.000 zł, powiększone o 2,5 % zadeklarowanej we wniosku wartości dofinansowania, przy czym wynagrodzenie dodatkowe w części obejmującej 2,5 % miało przysługiwać w przypadku przyznania przez właściwą instytucję umówionego dofinansowania. Zgodnie zaś z postanowieniem § 7 ust. 3 wskazane wynagrodzenie należało być powódce również w przypadku, gdy pozwanej zostanie przyznana dotacja, a następnie pozwana dotacji nie otrzyma z przyczyn zawinionych wyłącznie przez pozwaną.

Treść uregulowania zawartego w § 7 umowy jest odmiennie zredagowana niż w dotychczasowych umowach łączących strony. W świetle tak ustalonego brzmienia umowy, przyjęć trzeba, że aby można było mówić o obowiązku zapłaty należnego wynagrodzenia w sytuacji nie dojścia do zawarcia umowy o dofinansowanie, powyższe musiałyby nastąpić z przyczyn **zawinionych** wyłącznie przez stronę pozwaną. Jak wynika z korespondencji elektronicznej załączonej do odpowiedzi na pozew (k. 160) strony rozważały wprowadzić aneks do umowy w zakresie wysokości wynagrodzenia błędnie określając dzień jej zawarcia, niemniej bez zmiany postanowień dotyczących przesłanki zawinienia wyłącznie przez stronę pozwaną. Niewątpliwie zatem swoją wolą strony obejmowały przypadek przyznania wynagrodzenia w sytuacji uzyskania dotacji i jej następczego nieotrzymania z przyczyn zawinionych przez klienta.

W tym stanie rzeczy elementem koniecznym dla rozstrzygnięcia stała się ocena, czy w okolicznościach niniejszej sprawy doszło do nieotrzymania dotacji zawinionej wyłącznie przez stronę pozwaną. Mając na uwadze cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd doszedł do przekonania, że takich okoliczności nie było. Ostatecznie nie uzyskanie przez pozwaną dotacji związane było z rezygnacją z podpisania stosownej umowy z odpowiednią jednostką finansująca - (...) Agencji (...). Pomimo pozytywnej weryfikacji wniosku o dofinansowanie pozwana odstąpiła od zawarcia umowy z uwagi na uzyskanie od powódki, niemalże w ostatnim terminie, informacji o niespełnieniu wymogów związanych ze statusem przedsiębiorstwa. Wobec odmiennego niż dotychczas sposobu wyliczenia ilości zatrudnionych pracowników pozwana została uznana przez pracownika powódki za dużego przedsiębiorcę, tracąc przymiot przedsiębiorcy mogącego co do zasady starać się o dotacje unijne w danym programie dofinansowania. Wpływ na taką kwalifikację miała zmiana oceny przez M. G. przedsiębiorstw jako niezależnych, partnerskich i powiązanych. Uznała ona bowiem, iż powiązania rodzinne R. J. i M. J., zmieniają sposób oceny z uwagi na interpretacje unijne, odkryte w toku prowadzenia innych projektów. Powódka wskazywała przy tym, iż o istnieniu tych powiązań nie wiedziała. Z zeznań zarówno świadków zawnioskowanych przez stronę pozwaną, jak też z korespondencji elektronicznej prowadzonej od 2012 r. wynika tymczasem jednoznacznie, że strona powodowa wiedziała zarówno o powiązaniach rodzinnych M. J. i R. J., jak też o prowadzonej przez M. J. działalności gospodarczej. W korespondencji elektronicznej przesyłanej do pracownika powódki M. G., zajmującej się

przygotowywaniem projektów dla pozwanej, M. J. wielokrotnie posługiwała się logiem indywidualnej, prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. W korespondencji z dnia 7 marca 2012 r. (k. 127) M. G. wprost powoływała się na projekty dla dwóch podmiotów, wskazując przy tym na dobrą znajomość przedsiębiorstwa pozwanej oraz potrzebę stworzenia dodatkowego otoczenia i biznesplanu dla firmy (...). W korespondencji z dnia 13 marca 2012 r. M. G. przysyłając propozycje umów na dwa projekty zwróciła się też do M. J. o uzupełnienie danych pozwanej spółki oraz firmy prowadzonej przez niego według najświeższych dokumentów rejestrowych. Korespondencja prowadzona jeszcze przed zawarciem umowy będącej przedmiotem postępowania potwierdza, że był przygotowywany projekt umów zarówno dla pozwanej spółki - Piekarnia (...) R. J., (...) spółka jawna w R. jak i dla M. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) (...) M. J. Piekarnia (...) z siedzibą w K.. Wiedzę o istnieniu dwóch podmiotów działających samodzielnie na rynku piekarniczym w rozumieniu później przedstawianym, strona powodowa miała więc już na etapie znacznie wcześniejszym niż przyjęcie zlecenia na podstawie, którego zawarto umowę z dnia 6 listopada 2013 r. O wiedzy na temat zależności personalnych pomiędzy R. i M. J. mogą świadczyć również kontakty towarzyskie istniejące pomiędzy M. J. i D. O. prezesem zarządu powódki. Na istnienie takich kontaktów w swoich zeznaniach wskazywał sam M. J., przy czym ich istnieniu D. O. nie zaprzeczył wskazując na kilkuletnią znajomość. W trakcie przesłuchania D. O. wskazał również, że M. J. opowiadał mu o swojej firmie i o firmie pozwanej. Także R. J., w swych wyjaśnieniach wskazywała jednoznacznie, iż pracownikom powódki wiadome było, że M. J. jest jej mężem i prowadzi działalność zblizoną do działalności pozwanej. W świetle powyższych ustaleń nie powinno ulegać wątpliwości, że profesjonalny podmiot, za jaki z pewnością należy uznać powódkę, przygotowujący dokumentację określonego typu już na etapie opracowywania wniosku o dotacje powinien podjąć przynajmniej starania w celu wyjaśnienia ewentualnych wątpliwych dotyczących statusu przedsiębiorstwa pozwanej ubiegającego się o dotacje. Umownym obowiązkiem strony powodowej było bowiem nie tylko przygotowanie wniosku o dofinansowanie projektu, ale także przygotowanie pozostałych dokumentów. Jednym z dokumentów wymaganych przy zawarciu umowy był zaś dokument w postaci oświadczenia o statusie przedsiębiorstwa określanego w kategoriach (...). Powódka zobowiązana była ponadto do pomocy doradczej i koordynacyjnej zadania od momentu przyjęcia zlecenia do relacji do chwili zakończenia inwestycji. Kwestia przypisania pozwanej statusu dużego przedsiębiorcy, eliminująca uprawnienie do uzyskania dofinansowania pojawiła się natomiast dopiero tuż przed zawarciem finalnej umowy o dofinansowanie. Jak wynika z zeznań świadka M. G. nieścisłość w zakresie określenia statusu przedsiębiorstwa pozwanej wynikała z interpretacji przepisów odnoszący się do kwalifikacji przedsiębiorstw. Tuż przed terminem wyznaczonym na podpisanie umowy przez pozwaną, powódka zauważyła w innych projektach zmiany w wytycznych dotyczących analizy statusu przedsiębiorstwa, z których wynikało, że często przez kontrolujących wyciągane są powiązania rodzinne. W następstwie uwzględnienia nowych wytycznych i konfrontacji danych obu firm tj. pozwanej spółki i firmy (...) okazało się, że pozwana w ocenie M. G. ma status dużego przedsiębiorstwa, a tym samym nie może podpisać umowy o dofinansowanie. M. G. wskazywała przy tym, że przystępując do prac związanych z wykonaniem zlecenia na rzecz pozwanej, posługiwano się dotychczasowymi danymi dotyczącymi statusu pozwanej oraz, że wcześniejsze interpretacje w tym zakresie były różne. W ocenie Sądu w tych okolicznościach nie można więc obarczać strony, która nie zajmuje się fachowo przygotowaniem projektów o dotacje unijne obowiązkiem śledzenia aktualnych interpretacji, ani posiadania o nich wiedzy. Właściwą wiedzę i umiejętności winna posiadać powódka jako podmiot profesjonalny, zresztą ostatecznie ta wiedza wypłynęła właśnie od strony pracownika powódki M. G.. Jednocześnie księgowa pozwanej H. W. wskazywała, iż według prawa polskiego obydwa przedsiębiorstwa mają status niezależnych i średnich przedsiębiorstw. Taką wiedzę mieli również wspólnicy pozwanej oraz M. J.. To powódka, w ramach doradztwa i przygotowania projektu, winna wskazać w odpowiednim czasie, że istnieją wątpliwości interpretacyjne, dając czas pozwanej do podjęcia decyzji i przeanalizowania argumentów. Takiej możliwości pozwana nie miała i to wskutek działań pracownika powódki. To M. G., mając wcześniej wiedzę o powiązaniach osobistych w przedsiębiorstwach, a także o interpretacji stosowanej w innych projektach, kilka dni przed terminem zawarcia umowy rozpoczęła kompletowanie i sprawdzanie danych. (...) o interpretacji nie miała pozwanej i nie musiała jej posiadać, w tym celu właśnie zlecała sporządzenie dokumentacji profesjonalnemu podmiotowi. Ze swojej strony pozwana niezwłocznie udostępniała żądane dokumenty i dane, co jednocześnie wynika zarówno z korespondencji mailowej, jak i zeznań świadka H. W.. Brak problemów z przepływem informacji i danych potwierdziła w swych zeznaniach również M. G.. Cała atmosfera towarzysząca spotkaniu w dniu 28 maja, w tym rady M. G. i nakreślenie

ryzyka zawarcia umowy o dofinansowanie, w świetle braku czasu, w jakim pozwana mogłaby to ryzyko przeanalizować i ocenić, spowodowało uzasadnione, w ocenie Sądu, podjęcie decyzji o nie zawieraniu umowy.

Bardzo ważką w okazała się być również okoliczność, na którą wskazywał przedstawiciel powódki D. O.. W trakcie przesłuchania D. O. zeznał bowiem, że to powódka tuż przed podpisaniem umowy o dotację, ze względów ostrożnościowych, odradzała pozwanej zawarcie umowy. Wskazał przy tym, że działając na korzyści klienta na końcowym etapie postępowania strona powodowa zasugerowała, czy wręcz wskazała, że faktyczne zawarcie umowy mogło być katastrofalne w skutkach dla pozwanej. Prezes zarządu powódki zeznał wprost, że celem nakłonienia pozwanej do odstąpienia od podpisania umowy o dotację było wyłącznie jej dobro jako klienta. Wiedząc już, że do zawarcia umowy dojść nie powinno, w imię dobra pozwanej, powódka była w stanie zrezygnować z dalszej części wynagrodzenia.

Mając zatem na uwadze charakter działalności strony powodowej, wszystkie kolejne zdarzenia, jak również wiedzę strony powodowej w szczególności jej pracowników o fakcie funkcjonowania w obrocie dwóch samodzielnych przedsiębiorstw, powiązaniach rodzinnych R. i M. J. oraz zmieniających się interpretacjach organów unijnych, stwierdzić należy, że nie niniejszej sprawie można mówić o wyłącznym, czy też w ogóle o zawinięciu strony pozwanej w zakresie nieotrzymaniu dotacji pomimo jej wcześniejszego przyznania. Strona pozwana nie zajmowała się przygotowaniem wniosków o dotację, zlecając to powódce - podmiotowi profesjonalnie działającemu - miała prawo działać w zaufaniu, że takie właśnie kwestie jak określenie status przedsiębiorcy, stanowiące podstawą przesłankę umożliwiającą ubieganie się o przyznanie dotacji, zostaną przez ten podmiot wychwycone, omówione bądź chociażby zasygnalizowane w odpowiednim czasie. Z materiału dowodowego nie wynika w żaden sposób aby strona pozwana miała świadomości znaczenia istniejących powiązań osobowych pomiędzy R. i M. J. w świetle interpretacji przyjętej dla określania statusu przedsiębiorstwa. Skoro zaś pozwana nie miała takiej świadomości i nie ma dowodu na to, że celowo wprowadzała stronę powodową w błąd, to nie może być mowy o jej zawinięciu, a tym samym o zawinięciu w takim stopniu, który uzasadniałby, pomimo nie dojścia do podpisania umowy, przyznanie stronie powodowej „success fee” jako wynagrodzenia dodatkowego, uzależnionego od wysokości przyznanej dotacji. Jednocześnie wskazać należy, iż bez znaczenia dla powyższej oceny, pozostaje, czy finalnie pozwana utraciła status średniego przedsiębiorstwa w rozumieniu interpretacji wskazanej przez powódkę i czy była w stanie utrzymać stan uprawniający ją do otrzymania dofinansowania. Kluczowe jest bowiem to, w jakich okolicznościach zrezygnowała z zawarcia umowy 28 maja 2015 roku, a okoliczności te wskazują, iż odbyło się to bez jej winy.

Sąd nie uwzględnił wniosków dowodowych zgłoszonych w piśmie z dnia 12 kwietnia 2016 r. złożonym na rozprawie, uznając je za spóźniony w świetle art. 207 § 6 k.p.c. z uwagi na chronologię składanych pism, wiedzę strony powodowej co do zarzutów pozwanej mających uzasadniać odmowę zapłaty dochodzonego wynagrodzenia oraz fakt, iż ich późniejsze uwzględnienie spowodowałoby zwłokę w rozpoznaniu sprawy.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności sąd orzekł jak w pkt I sentencji.

O kosztach procesu, zawartych w (...) II sentencji, orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 2 k.p.c. i 99 k.p.c. oraz przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (j.t. Dz. U. 2013 r., poz. 461) przy założeniu, że strona powodowa jest stroną wygrywającą proces w całości. Przyznane koszty stanowiło wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 7.200 zł oraz opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1) (...)

2) (...)

3) (...)